

[Arbejdsministeren.]

der er mulighed for at anvende for at bevare medlemmets tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed hans dagpengere, skal jeg nævne den indsats, der ydes gennem arbejdsformidling, uddannelse og omskoling m. v.

Det er mit indtryk, at reglen ikke giver anledning til urimelige resultater. Jeg mener derfor ikke, at der for tiden er grund til at ændre den. Hvis det imidlertid mod forventning skulle vise sig nødvendigt, er jeg selvfølgelig indstillet på at bede landsarbejdsmændene se på problemet med henblik på en eventuel ændring.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må naturligvis takke for ministerens villighed til at se på problemet, hvis det eksisterer. Men så vidt jeg er informeret — også igennem de praktiske erfaringer, som folk i fagbevægelsen har med disse ting — vil vi i løbet af efteråret komme til at stå med en række problemer, idet folk, der står til rådighed og hele tiden har stået til rådighed for arbejdsmarkedet, vil falde for denne bestemmelse. Derfor synes jeg, at det er på høje tid, man får sagen undersøgt, og jeg håber, man fra arbejdsministerens side vil tage et initiativ senest til efteråret til at få denne bestemmelse afskaffet.

Efter de bemærkninger, ministeren har gjort her om, at man jo, før folk er nået så vidt, undersøger, om de stadig væk står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan jeg ikke se, at der skulle være behov for yderligere at have denne bestemmelse i loven. Det må stå klart, at folk, som er til rådighed for arbejdsmarkedet, og som man kan anvise arbejde, og folk, som eventuelt må overføres, som det blev sagt, til socialpension, jo automatisk vil komme ud af systemet. Derfor synes jeg ikke, man behøver at have denne bestemmelse; man kunne roligt fjerne den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Klausen (FP) til justitsministeren:

„Agter ministeren at overveje, hvorvidt tilladelse til brug af pistol ved aflivning af større dyr atter kan meddeles landets dyrlæger?“

(Spm. nr. 278, skr. begr.)

Skriftlig begrundelse.

Justitsministeriet har indledt en ny praksis på dette område, idet våbentilladelse til pistol nu ikke længere gives, men man henviser til brug af bolt pistol eller riffel.

Anvendelse af bolt pistol er ikke altid hensigtsmæssig, idet det ofte er umuligt — uden risiko for dyrlægen — at komme tilstrækkelig tæt på et hårdt såret og nervøst dyr, og anvendelse af riffel må anses for meget risikobetonet, da et riffelprojektils rækkevidde kan være mange hundrede meter og sådan aflivning ofte finder sted i tætbebyggede områder f. eks. væddeløbsbaner.

Klausen (FP):

Det er jo et ret lille spørgsmål, som egentlig ikke skulle have været oppe her, men da justitsministerens embedsmænd har ændret praksis for tildelingen af dyrlægenes tilladelse til at anvende pistol til disse aflivninger, der af og til er nødvendige på væddeløbsbanerne, nødsages jeg til at stille spørgsmålet. Jeg skal kort begrunde det.

Fra justitsministeriet siger man: anvend i stedet en bolt pistol eller en jagtriffel. Af hensyn til dem, som ikke er orienteret, kan jeg sige, at en bolt pistol er et apparat, der holdes direkte imod panden på det dyr, der skal aflives. Når man betænker, hvor uroligt og nervøst et hårdt såret dyr tit er, vil man forstå, at det ikke er uden risiko for den dyrlæge, der skal foretage aflivningen, at skulle så tæt på dyret. Vi har derfor anvendt pistol, fordi man kan arbejde med den i en ganske kort afstand, og dens kugle går efter at have passeret hesten, eller hvad det nu er for et dyr, ikke ret langt.

Man henviser nu til brug af jagtriffel, som efter mit kendskab til jagtriffler er for farlige at anvende inde i byerne. Jeg kan ikke se rettere, end at et projektil, der har en vandrung på op til flere kilometer, er for farligt at anvende på en væddeløbsbane med tusinder af tilskuere. Jeg skal derfor anmode justitsministeren om at se i nåde til dyrlægerne i det stykke.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Klausen siger, det er et mindre problem, men derfor kan det jo godt være et